

[Alfred Jensen.]

statsministerens afvisning af tanken om placering af atomvåben i Danmark, og vi opfordrer også regeringen til at afvise de mange andre planer, der kommer frem fra militær side, enten det nu drejer sig om placering af raketvåben her i Danmark, eller det drejer sig om at skaffe flere krigsskibe til mange, mange millioner kroner. Det kan ikke være rimeligt, at vi går ind for sådanne tanker. Jeg skal ikke udmale de frygtelige følger, som ville komme, hvis krigen bliver til alvor. Jeg skal bare henholde mig til, at hvis vi indlader os på noget sådant, så fremmer vi det, der hedder den kolde krig, så gør vi det vanskeligere at løse de problemer, der skal løses. Det er jo ikke spørgsmål om militær styrke, det er spørgsmål om viljen til at finde vej frem til at løse problemerne gennem forhandling. Med hele den udvikling, der har været i krigsmidlerne, og som stillingen er i øjeblikket, kan enhver jo se, at det ikke er spørgsmål om at forcere arbejdet for at komme længere frem, men spørgsmålet må være at nå frem til aftaler, som sikrer en fredelig sameksistens, og som gør det muligt at tage fat på nedrustning og på at overføre de kræfter og midler, der spares her, til fredelige formål. Vi har den opfattelse, at Danmark bør og burde have vist det gode eksempel at skære udgifterne ned og anvende pengene til bedre formål.

Jeg ønsker ved denne første behandling også at sige et par ord om de værnepelitiges forhold. Det er spørgsmålet om tjenestetiden. Vi har rejst det tidligere og stillet forslag om, at tjenestetiden sættes ned til 12 måneder. Det forekommer os, at det er på tide, at vi får en yderligere nedsættelse af tjenestetiden. Der er ikke i uddannelsesmæssige hensyn noget grundlag for at opretholde den lange tjenestetid, ikke engang noget grundlag for at opretholde en 12 måneders tjenestetid. Der er ikke i sikkerhedsmæssige hensyn nogen begrundelse for at opretholde denne tjenestetid. Hvorfor skal man så lægge så store byrder på ungdommen? Det må være rimeligt, at vi letter disse byrder ved at sætte tjenestetiden ned og gøre det muligt for dem, der skal være indkaldt, at fuldende deres uddannelse og sikre den opsparing for deres

fremtid, der tales så meget om fra folketingets talerstol.

Jeg ønsker også at sige et par ord om forbedringen af de indkaldtes forhold. Det er mig bekendt, at forsvarsministeren rejser land og rige rundt og forklarer om alle de forbedringer, der skal komme. Jeg har endda fået refereret, at det er blevet sagt, at det er nær forestående, at det allerede skulle komme i indeværende år, men ved at se på finanslovsforslaget kan man jo se, at der ikke er noget sådant i vente. Det forekommer os ganske urimeligt. Vi har flere gange stillet forslag om sådanne forbedringer. De gik som bekendt ud på, at lønnen skulle forhøjes til 4 kr. daglig, at de indkaldte værnepligtige skulle have en gratis månedlig orlovsrejse, at de skulle have let udgangsfodtøj og gratis reparation, samt at de skulle have gratis undermundering. Der er ikke indvendt noget sagligt derimod; man har erkendt, at de værnepligtige har et rimeligt moralsk krav på disse forbedringer, men spørgsmålet skulle løses, blev der sagt, i forbindelse med forsvarsordningen. Hvorfor de to ting skal kædes sammen, fatter jeg ikke. Jeg ville have affundet mig med det, hvis forsvarsordningen var blevet gennemført i løbet af 3 måneder eller i løbet af et halvt år, men når vi nu det ene år efter det andet udskyder forsvarsordningen, medens priserne stiger og lønningerne står fast, må man nok spørge, hvorfor i alverden man ikke kommer med denne forbedring nu, når man rejser rundt og taler om forbedring til dem, der er inde nu. Hvorfor sørger man ikke for at gennemføre den? Vi vil i denne omgang, som vi tidligere har gjort, stille ændringsforslag, når forslaget til finanslov kommer til anden og tredje behandling, men vi ville jo foretrække, at der i finansudvalget, uanset at der skal spares, blev truffet en aftale, som sikrede de værnepligtige de indrømmelser, der her er tale om.

Jeg har fremført en række mangler og urimeligheder i finanslovsforslaget, og de kan jo praktisk taget alle sammen føres tilbage til den politik, landet fører. Jeg skal ikke komme ind på at omtale denne politik, det har vi gjort så ofte før, og det vil der blive lejlighed til også senere, jeg håber også ret snart. Jeg vil gerne